

[Prieme.]

søgelse ikke vil vise, at Priserne er rimelige, og Raadsformanden har derfor ikke Ret til at stille Folk i Gabestokken blot for at kunne tage Forskud paa Resultater, som han intet ved om endnu.

Derimod er der et andet Punkt, hvor Aabenhed fra Priskontrolraadets Side vilde være paa sin Plads, nemlig med Hensyn til Udgangspunktet for, hvad en rimelig Prisberegning er, Indkøbsprisen eller Dagsprisen. I en Tid, hvor Priserne er saa svingende, og hvor Sælgerne af en Vare som Regel vil tvinges til at følge Priserne, naar de gaar nedad, kan der ikke være Tvivl om, at Dagsprisen maa danne Grundlaget for en Bedømmelse af, hvorvidt den aftalte Pris er berettiget eller ej. Dette Felt, som er fundamentalt for Prisfastsættelsen, har man imidlertid ikke kunnet faa Besked om fra Priskontrolraadets Side. Jeg henstiller derfor til Handelsministeren: for det første, at der gives ren Besked paa dette Omraade, for det andet, at han ændrer sin Bekendtgørelse af 14. August med Hensyn til Offentliggørelsen af Prisaftalernes Indhold, og for det tredje, at der paalægges Priskontrolraadets Medlemmer, først og fremmest dets Formand, den Tavshedspligt, som Raadet har i Henhold til Loven, og som Formanden ifølge hans egne Udtalelser den 12. Juni i Aar selv er klar over han har.

Man erindrer fra Juli—August sidste Aar, at Danmark ikke havde importeret tilstrækkeligt fra Tyskland, i hvert Fald ikke saa meget, som var fastsat i Handels-traktaten. Denne prekære Situation forsøgte Regering og Valutacentral at klare ved at paastaa, at det var Importørerne, der var Skyld i, at der ikke var importeret tilstrækkeligt, og ved i Slutningen af Aaret at udstede et betydeligt Beløb Ekspres-Attester.

Vi fik saa i Aar en ny Aftale med Tyskland, og efter Meddelelserne fra Regeringen kunde Importørerne jo gaa ud fra, at Importen saa nogenlunde vil blive opretholdt. Disse Forventninger har jo ogsaa vist sig at holde Stik, idet vor Import de første 9 Maaneder har andraget 310 Mill. Kr. mod 258 Mill. Kr. i Fjor.

Importørerne maatte derefter med Rette kunne gaa ud fra, at Importattesterne ogsaa vilde blive fordelt nogenlunde paa samme Maade og paa de samme Varer som i Fjor. Ikke desto mindre har der fra danske Importører været Klager, og jeg har i de sidste Dage faaet et ejendommeligt Eksempel fra en Importør, som jeg gerne vil nævne. Det drejer sig om Import af Gulvtæpper fra

Tyskland, Varegruppe 1005. Den paagældende Importør ansøgte i 1936's 3 Perioder om henholdsvis 30 000 Kr., 40 000 Kr. og 50 000 Kr. og fik tildelt 8 000 Kr., 14 000 Kr. og 52 000 Kr. Man ser, hvor travlt Valutacentralen fik i den sidste Periode med at udstede de Attester, som Importørerne ikke havde kunnet faa i de to første. Naar man ser disse Attestudstedelser, har man mere end vanskeligt ved at fæste Tillid til de Udtalelser, der faldt fra Regeringens Side i Juli—August i Fjor om de mange ubrugte Attester. Men den nævnte Importør, der i Aar havde søgt om henholdsvis 15 000 Kr., 20 000 Kr. og 35 000 Kr., fik i første Periode 0, i anden Periode 0 og i tredje Periode 2 700 Kr. Han fik i 1937 4 pCt. af det Beløb, han ansøgte om, mod 67 pCt. i 1936.

Jeg er klar over, at en af Aarsagerne til, at han ikke fik noget i første Periode i Aar, kan være det meningsløse System, man har fundet paa, Restbehandlingssystemet, et System, hvis Meningsløshed er saa aabenbar, alene af den Grund, at det ikke var de Restbeholdninger, man laa inde med ved de nye Attesters Udstedelse, der blev trukket fra, men de Beløb, man laa inde med mindst en Maaned før.

Men man vil sikkert indrømme, at det er ganske meningsløst, at man pludselig i Slutningen af Aaret giver en Ansøger alt, hvad han søger om, for derefter ikke at give ham noget som helst i de to paafølgende Perioder eller de to Trediedele af det næste Aar. Det er et System, som det er umuligt at drive Forretningsvirksomhed paa.

Man var i Slutningen af 1936 glad for, at der var Firmaer, der hurtigt kunde træde til og give Ordre paa tyske Varer, men det er altsaa den Tak, de faar. Det er haabløst, at Valutakontoret saaledes stadig finder paa nye Metoder, som gør det umuligt for Forretningsfolk at disponere og drive deres Forretninger paa forsvarlig Maade. Mon den højtærede Minister synes, det er heldigt, at danske Firmaer, der er nødt til i nogen Grad at disponere i Forventning om en i hvert Fald nogenlunde normal og rimelig Tildeling af de Varer, de ansøger om fra Tyskland, faar deres Bevillinger nægtet, uden at de har haft nogen som helst Mulighed for at forudse det, saa at Følgen bliver, at de maa oplagre Varerne paa Toldboden gennem Maaneder og de udenlandske Leverandører truer dem med Sagsanlæg?

Saa vidt jeg ved, finder der i en nær Fremtid Ekstra-Bevillinger Sted af Valutaattester paa Tyskland. Jeg henstiller til Ministeren, at der tages et rimeligt Hensyn til Firmaer og Brancher, der har været ude